

ществуваніе то, дѣйствиѣ-то или състояніе-то на глагола-тъ.

99 — Растояніе-то обема три отлични епохи, които ни прѣставляватъ три главни времена: *сегашно-то*, за сегашна-тъ епоха, като: *азъ пиша* (сега); *минало-то*, за минала-тъ епоха, като: *писахъ* (вчера или); *бѣдно-то*, за бѣдна-тъ епоха, като: *ще пиша* (утрѣ или.....).

100 — Отъ главни-тъ тѣзи епохи, сегашна-тъ има само едно време, минала-тъ седѣмъ, а бѣдна-тъ, двѣ. И тѣй, имамъ десѣтъ времена — които сѣ:

1° *Сегашно-то*, което ни показва че дѣйствиѣ-то става въ време-то когито ся говори: *четя*, *пиша*.

2° *Минало-то нествѣртелно*, което ни показва дѣйствиѣ или състояніе относително къмъ едно друго — въ сѣщо-то минало време: *азъ пишяхъ*, *ти като играеш*.

3° *Минало-то относително*, (това време ни показва потвърденіе-то на едно дѣйствиѣ като сегашно съ отношеніе къмъ едно заминало време, по нѣкоги и съ отношеніе къмъ друго едно дѣйствиѣ, което е било въ сѣщо-то време: *ти си пѣялъ*; *той е писалъ добръ*; *ий сме играли*, *когато вѣй сте дошли*.

4° *Минало-то неотносително*, (това време ни показва че дѣйствиѣ-то или състояніе-то е бывало въ една прѣминала епоха, безъ отношеніе съ настояща-тъ: *думатъ че ти си бѣлъ ималъ добръ гласъ*, *или че ти си бѣлъ пѣялъ добръ*.

5° *Минало-то опредѣленно*, което показва че дѣйствиѣ-то бѣва въ едно много или малко отколѣ пре-